

n Pak gierst

n verhoal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers

Alina het Stad ien west en het wat nije veuroad iensloagen veur ien keuken en nog wat bosschoppen dij nait ien dörp te kriegen bennen. Auto het ze parkeerd net boeten t centrum. Ze het nog n ketaaier, zaag ze net ien de verte op n torenklok. Kin ze nog mooi even n pak gierst kopen, want ze staait zowat liek veur winkel mit kolonioale woar en komestiebels. Ze is gek op gierst. Lekker veur n gierst-praairecept.

Alina stapt te winkel ien en dut deur achter heur dicht. t Is n oardeg grode winkel mit holten schappen en breiden en mit smale poaden der tussen. t Rokt ter vremd zwoar noar n mengsel van kees, kruudnoagels, kovvie en kenail. n Beetje ollerwets. Ze is hier nait kiend aan hoes, dus t is even zuiken. En ze het nog mor n menuut of tien, schat ze roeg. Din zigt ze even wieder n jonkerel mit n widde jas aan dij op hoek zit te vakken vullen.

"Meneer... Gierst, woar heb ie dat stoan?"

"Tweede rij, laatste vak, bovenin", zegt e en nikt mit kop ien richten van t schap.

Alina lopt gaauw noar t stee en krigt n pak gierst. Is mor ain soort van. Wel wat n groot pak, mor t komt wel op en t kin wel duren. Din lopt ze noar kassa, doar haildaal gainain is. t Is slim rusteg ien winkel. Mor even loader komt dijzulfde jonkerel der aal aan en gaat heur helpen. Hai krigt t pak gierst ien haand en bekikt hom. Din tikt e t bedrag aan op kassa: twij euro en achtensesteg cent. Alina pakt ientied heur knip en telt t bedrag oet op teunbaank. Twij euro's, n muntstuk van fiefteg cent, n dubbeltje, n stuver en drij centen.

Jonkerel dut ienains wat onzeker; hai wacht n beetje besludeloos òf.

Alina zigt zien verwarren: "Wat is der, klopt t nait?"

Jong loert om beurten op t schaarmke van kassa en noar Alina. Din zegt e wat bekwiemked: "Ehm..., het is twee euro zeventig."

Nou is Alina verbiesterd: "Wat zegstoe? Twij euro zeuventeg? Ik zai aans op t schaamke én op t pak dat t twij euro en achtensesteg cent is."

"Wij ronden dit altijd af op twee euro zeventig", zegt jong zo neutroal meugelk.

"Dat is ja roar. t Bedrag van twij achtensesteg staait op t pak èn op t schaarmke van kassa. Woarom is t din toch twij zeuventeg? En as ik t nou nait pazen kon..."

Alina schoft t muntgeld mit vlakke haand noadruckkelk over teunbaank noar hom tou. Ze wordt franterg ien hoed.

Jongkerel kikt weer zenewachteg van t schaarmke noar Alina en weerom. Din krigt e t pak gierst nog moal weer ien handen, kuurt ter stief op, of t antwoord doar staait. Mor ja, doar staait € 2,68 op.

"Het spijt me," zegt e din, of e zien nederloag ienzigt, "maar ik moet het afronden. Dat zijn nu eenmaal de regels hier. Ik kan er ook niks aan doen." Hai schokt even mit scholders.

"Heur ais even mien jong...", zegt Alina wat hiester en ze boegt heur draaigend noar jong over, dij onwillekeureg n stap noar achtern dut. "Doe bis hier veur mie nou meneer van winkel, mien aanspreekpunt, ja? Kom mie nou nait aan mit 'ik kin der ook niks aan doun'. Din haars hier mor nait waarken goan mouten. En astoe der nait over goan maags, roup din mor gaauw even ain dij der áál over gaat. Ik betoal die wat op t pak staait: € 2,68 - en gain cent meer. Hier ligt t geld. Harregat, wat n poppekaast vien ik dit. n Bedrag op verpakken zetten en der din toch n hoger bedrag veur vroagen. Is dit moderne economie, ien tieden van crisis? Ie worden verneukt doar je bie stoan. Traauwens...", schut heur nog ien t zin, "eurocent is nog aaltied n wettig betoalmiddel heur!"

t Is nou hail stil. Allenneg t geluud van Stad dringt ien winkel deur, n donker gerommel mit doar bovenoet n ambulancesirene ien de verte. Alina wordt stoaregaan al glènner ien hakken. Verdorie, wat n gekloot van dij lulhannes.

Jonkerel is nou hail slim ien toeze en wait nait wat e der mit aan mout. Hai poest zwoar deur neus en loert onrusteg en hulpzuikend ien t ronde. Mor der komt gain hulp.

Din nemt e n besluit: "OK, twee achtenzestig voor u. Maar de volgende keer is het twee zeventig"

"Wat nou, volgende keer...", blast Alina woest. "Tot nooit weer ziens, zelstoe bedoulen!"

Ze gript kwoad heur pak gierst van teunbaank òf, voamt noar deur van winkel, ropt hom wild open en slagt deur boeten mit n bats weer dicht, zodat rinkeldinkjes aan binnenkaant deur nog n haile zet wild hèn en weer rabbeln.

"Tot ziens", zegt jong nog zaacht, meer oet gewoonte. Hai kikt nait blied.